

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი საქართველო- სახელით

21 ივნისი 2018 წელი

ქ.

ზუ-----ი

ზ უ გ დ ი დ ის რ ა ი ო ნ უ ლ ი ს ა ს ა მ ა რ თ ლ ო

მო-ამართლე - ნატრული აკობიამ
სხდომის მდივანი - მ----- თოდუას

ბრალდების მხარე: პროკურორი- მა-----ს

დაცვის მხარე: ადვოკატი- სო-----ს

ბრალდებული- გო-----ს

მონაწილეობით დახურულ სასამართლო სხდომაზე განიხილა სისხლის
სამართლის საქმე

1.ბრალდებული: გო-----ს მიმართ

მამის სახელი: ბო---

დაბადებული: 30.10.1--- წელს

პირადი ნომერი: 62-----

საქართველო- მოქალაქე

უმაღლესი განათლების მქონე

დაოჯახებული

ნასამართლობა: მქონე

მისამართი: ჩხ-----

რეგისტრირებული: სო-----

აღკვეთის ღონისძიების სახით პატიმრობა შეფარდებული

დანაშაული გათვალისწინებული საქართველო- სსკ-ის 126¹-ე მუხლის
პირველი ნაწილით და საქართველო- სსკ-ის 126¹-ე მუხლის მეორე

ნაწილის "ა", "ბ" და "გ" ქვეპუნქტებით

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი

გო-----ს მიმართ წარდგენილი ბრალდების არსი და ქმედების სამართლებრივი აღწერა:

გო-----მ ჩაიდინა ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი წინასწარი შეცნობით არასრულწლოვნის მიმართ.

გო-----ს მიმართ ბრალად წარდგენილი ქმედების აღწერა:

2018 წლის 31 მარტს, დაახლოებით 13:40 საათზე, ზუ-----
--ი მდებარე ყოფილი სკოლა-ინტერნატის შენობაში, კორპუსი N3, მე-2 სართული, N6 საცხოვრებელ ბინაში, გო-----მ თავის არასრულწლოვან შვილს - 2007 წლის 1 თებერვალს დაბადებულ მ-----
აბ-----ს მიაყენა ფიზიკური შეურაცხყოფა, წვდა მას თმებში, მოქაჩა და თავი მიარტყმევინა სკამზე, რის შემდეგ ქამარი დაარტყა ზურგის არეში. აღნიშნულის შედეგად მ----- ა----- განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

მასვე ბრალი დაედო, რომ ჩაიდინა ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი წინასწარი შეცნობით არასრულწლოვნის მიმართ, არასრულწლოვნის თანდასწრებით მისივე ოჯახის წევრის მიმართ და ჩადენილი ორი პირის მიმართ.

2018 წლის 31 მარტს, დაახლოებით 13:55 საათზე, ზუ-----
--ი მდებარე თ----- საცხოვრებელ სახლში, გო-----მ თავის არასრულწლოვან შვილებს - 2007 წლის 1 თებერვალს დაბადებულ მ-----
აბ-----სა და 2010 წლის 15 დეკემბერს დაბადებულ გ----- აბ-----ს მიაყენა ფიზიკური შეურაცხყოფა, კერძოდ: გო-----მ არასრულწლოვან გ-----
აბ-----ს თანდასწრებით ორჯერ ძლიერად მოქაჩა თმაზე გ----- აბ-----ს დას - მ----- აბ-----ს, რის შედეგად მ----- ა----- განიცადა ფიზიკური ტკივილი. აღნიშნულის შემდეგ, გო-----მ ასევე ფიზიკური შეურაცხყოფა მიაყენა გ----- აბ-----ს, მისი არასრულწლოვანი დის - მ-----

-- აბ-----ს თანდასწრებით დაარტყა ხელი თავისა და სახის არეში, რის შედეგადაც გ----- ა----- განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

მტკიცებულებები, რომლებსაც ემყარება სასამართლო- დასკვნა:

არასრულწლოვანმა დაზარალებულებმა მ----- ა----- და გ----- ა-----, სასამართლო სხდომაზე უარი განაცხადეს ახლო ნათესავის-მამის წინააღმდეგ ჩვენების მიცემაზე.

მოწმე თ----- უარი განაცხადა ახლო ნათესავის-მეუღლის წინააღმდეგ ჩვენების მიცემაზე.

არასრულწლოვანი მოწმე კ----- განმარტავს, რომ მ----- აბ----- არის მისი მეგობარი, 2018 წლის 31 მარტს მ----- იმყოფებოდა მასთან სახლში, ჯერ გ----- აბ----- მოვიდა და უთხრა მ-----ს, რომ სახლში გაყოლოდა, მაგრამ ის არ წავიდა. შემდეგ მამამ, გო-----მ წაიყვანა მ----- და მათ შორის რა მოხდა არ იცის. ის დაიკითხა პოლიციაში, მაგრამ ნერვიულობდა და რა ჩვენება მისცა არ ახსოვს.

მოწმე ქ----- განმარტავს, რომ 2018 წლის 31 მარტს თ-----თან ერთად იმყოფებოდა ქალაქში. სახლში, რომ დაბრუნდა მისი შვილისგან, კ-----სგან გაიგო, რომ გ----- აბ----- და მ----- აბ----- ცემა მამამ-გო-----მ.

მოწმე ნ----- განმარტავს, რომ ცხოვრობს ზუ-----, 2018 წლის 31 მარტს იმყოფებოდა გარეთ, ეზოში და არასრულწლოვანმა გ----- ა----- დედასთან დასარეკად თხოვა ტელეფონი. მან არ იცის რაზე ელაპარაკა დედას, მაგრამ მოგვიანებით გაიგო, რომ ოჯახში ჰქონიათ კონფლიქტი.

მოწმე მ----- განმარტავს, რომ 112-ში შემო-ული შეტყობინების საფუძველზე, რომლის ინიციატორი იყო თ-----, მისი არასრულწლოვანი შვილების მ----- და გ----- აბ-----ს მიმართ მამის მხრიდან ძალადობის ფაქტზე გამოკითხა თ-----, არასრულწლოვანი დაზარალებულები გ----- აბ----- და მ----- აბ-----, არასრულწლოვანი მოწმე კ-----, მო-ამართლის განჩინების საფუძველზე 2018 წლის 01 აპრილს ქალაქ ზუ-----ში, თბილისის ქუჩაზე გ----- ერთად დააკავა გო-----, დაათვალიერა შემთხვევის ადგილი, ბავშვის მითითებით ამოიღო ქამარი, რითაც მ----- აბ-----ს ჩვენებით ცემა მამამ.

მოწმე გ----- დაადასტურა მ-----სთან ერთად მო-ამართლის

განჩინების საფუძველზე, ქალაქ ზუ-----ში ჭადრაკის სასახლის მიმდებარე ტერიტორიაზე სკვერში გო-----ს დაკავების ფაქტი, აღნიშნა, რომ გამომძიებელმა განუმარტა მას უფლებები, დაკავებისას გო-----ს წინააღმდეგობა არ გაუწევია და ადგილზე შეადგინეს დაკავების ოქმი.

მოწმე ლ----- განმარტავს, რომ მუშაობს კრიმინალისტიკური სამსახურის ექსპერტად. 2018 წლის 31 მარტს იყო მორიგე და ზუ-----ი მიიღო მონაწილეობა ოჯახური ძალადობის ფაქტზე შემთხვევის ადგილის დათვალიერებაში. შემთხვევის ადგილიდან გამომძიებელ მ-----ს მითითებით ამოიღო ღია ნარინჯისფერი ქამარი.

მოწმე ს----- განმარტა, რომ 2018 წლის 31 მარტს დაიწყო გამომძიება სისხლის სამართლის საქმეზე გო-----ს მიმართ ოჯახური ძალადობის ფაქტზე. გამომძიებელმა მ-----მ უთხრა, რომ გო-----მ მას გაუთიშა ტელეფონი და დაავალა ლ----- ერთად ქალაქ ზუ-----ს ქუჩა N15-ში გო-----სთვის ჩაებარებინა უწყება, გამოცხადნენ აღნიშნულ მისამართზე, მაგრამ სახლში არავინ არ იმყოფებოდა და ვერ შეძლეს უწყების ჩაბარება.

ანალოგიური ჩვენება მისცა სასამართლო- ლ----- და დაადასტურა, რომ ს----- ერთად გამომძიებელ მ-----ს დავალებით იმყოფებოდა ქალაქ ზუ-----ში გო-----ს დროებით საცხოვრებელ სახლში, მაგრამ არავინ დახვდა და შეადგინეს შესაბამისი ოქმი.

მოწმე შ----- განმარტავს, რომ გამომძიებლის დადგენილების საფუძველზე 2018 წლის 31 მარტს ლამის საათებში ჩაატარა სასამართლო სამედიცინო ექსპერტიზა, შესამოწმებლად წარუდგინეს მ----- აბ----- და გ----- აბ-----, ორივე არასრულწლოვანი შეამოწმა იმავე დღეს, რასაც ესწრებოდა დედა თ----- გ----- აბ-----ს პირადი შემოწმებისას სხეულზე გარეგნულად აღენიშნებოდა დაზიანებები სისხლნაჟღენტების სახით მარჯვენა თვალებუდის მიდამოში ქვემოთ ქუთუთოზე, გარდამავალი ყვრიმალეებზე და უჩიოდა თავის ტკივილს. დაზიანება მიყენებული იყო მკვრივი ბლაგვი საგნის გამოყენებით და მიეკუთვნებოდა მსუბუქი ხარისხის დაზიანებას ჯანმრთელობის მოუშლელად. მ----- აბ-----ც უჩიოდა ტკივილს თავის მიდამოში, მაგრამ სხეულზე გარეგნული დაზიანებების ნიშნები არ გააჩნდა.

ბრალდებულმა გო-----მ საქართველო- სსკ-ის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით და სსკ-ის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“, „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტებით წარდგენილ ბრალდებაში თავი არ ცნო დამნაშავედ და განმარტა, რომ 2018 წლის 31 მარტს მიაკითხა ბავშვებს, გ----- აბ----- - გარეთ თამაშობდა და თვალის მიდამოში ეტყობოდა სილურჯე, გაიგო, რომ ბავშვებს უჩხუბიათ, შემდეგ გ-----ს უთხრა, რომ მ-----ი მოეყვანა კ-----ს სახლიდან, მაგრამ, რომ არ დაბრუნდნენ თვითონ მიაკითხა ბავშვს, ის ტიროდა და წამოიყვანა სახლში. შემდეგ მოვიდა ბავშვების დედა და თხოვა, რომ მათთვის მიექცია ყურადღება. მ-----ი არ გაყვა მას ჭადრაკის სასახლეში, რის შემდეგ მათ დაემშვიდობა. 2018 წლის 31 მარტს ბავშვებისთვის ფიზიკური შეურაცხყოფა არ მიუყენებია და არც არასდროს უცემია ისინი, ქამარი საიდან მოვიდა არ იცის. საბოლოო სიტყვაში ითხოვს გამართლებას.

ბრალდების მხარის მიერ გამოკვლეული იქნა მის მიერ წარმოდგენილი წერილობითი მტკიცებულებები:

გამოძიების დაწყების აღრიცხვის ბარათით (ფორმა №1) დადასტურებულია, რომ საქართველო- შსს ზუ-----ის რაიონულ სამმართველო- ენგურქალაქის განყოფილებაში 2018 წლის 31 მარტს გამოძიების დაწყებას საფუძვლად დაედო მიღებული შეტყობინება გო-----ს მიერ არასრულწლოვანი ბავშვების-მ----- აბ----- -ს და გ----- აბ-----ს მიმართ ფიზიკური შეურაცხყოფის მიყენების ფაქტზე (ს.ფ. 1-2, ტომი I)

2018 წლის 31 მარტის შემთხვევის ადგილის დათვალიერების ოქმით შემთხვევის ადგილი მდებარეობს ზუ-----ი ყო-----ზე, ბინა N6-ში და წარმოადგენს ქ-----ს კუთვნილ საცხოვრებელ ბინას. მაგიდის შუა ნაწილში მიდგმულია ერთი სკამი, რომლის საზურგეზე გადაკიდებულია ერთი ცალი საშუალო ზომის ნარინჯისფერი ქამარი, რაც იქნა ამოღებული (ს.ფ. 37-51, ტომი I)

გ----- აბ-----ს N2----- დაბადების მოწმობით (ტომი I სფ:55, ტომი I)

მ----- აბ-----ს N2----- დაბადების მოწმობით (ტომი I სფ:56, ტომი I)

ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიურო- დასავლეთ საქართველო- რეგიონული ექსპერტიზის დეპარტამენტს 2018 წლის 04 აპრილის N0----- სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნით 2018 წლის 31 მარტს 21:55-22:07 საათზე ჩატარებული პირადი შემოწმებისას გ----- აბ-----ს სხეულზე გარეგნულად აღენიშნებოდა დაზიანება სისხლნაჟღენთის სახით, რომელიც განვითარებულია მკვრივი-ბლაგვი საგნის ზემოქმედების შედეგად, მიეკუთვნება სხეულის დაზიანებათა მსუბუქ ხარისხს ჯანმრთელობის მოუშლელად, ხანდაზმულობით არ ეწინააღმდეგება დადგენილებაში მითითებულ თარიღს (ს. ფ.144-146, ტომი I)

ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიურო- დასავლეთ საქართველო- რეგიონული ექსპერტიზის დეპარტამენტს 2018 წლის 04 აპრილის N0----- სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნით 2018 წლის 31 მარტს 22:08-22:22 საათზე ჩატარებული პირადი გასინჯვით მ----- აბ-----ს სხეულზე გარეგნულად რაიმე სახის მექანიკური დაზიანებისათვის დამახასიათებელი ობიექტური ნიშნები არ აღენიშნება (ს. ფ.147-149, ტომი I)

სამართლებრივი შეფასება:

სასამართლო აღნიშნავს, რომ ადამიანის უფლებები, თავისუფლებები და ჯანმრთელობა დაცულია საქართველო- კონსტიტუციით და საკანონმდებლო აქტებით და მისი ხელყოფისათვის გათვალისწინებულია სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობა.

ოჯახი სახელმწიფო- საფუძველი და ერთ-ერთი ძირითადი შემადგენელი ელემენტია. სახელმწიფო- ვალდებულია უზრუნველყო- ადამიანის უფლება იცხოვრო- ოჯახში ძალადობის გარეშე, ოჯახის წევრთა თანასწორობის საფუძველზე შექმნას მათი უფლებების დაცვის საკანონმდებლო და სოციალური გარანტიები, შეინარჩუნო- ოჯახური ღირებულებები, დაიცვას ოჯახი ძალადობისგან, საკანონმდებლო საფუძველზე უზრუნველყო- ოჯახში ძალადობის მსხვერპლთათვის მართლმსაჯულების ხელმისაწვდომობა.

პირის კონსტიტუციით აღიარებული უფლებები და თავისუფლებები არ შეიძლება შეიზღუდო- მისივე ოჯახის წევრის მიერ.

ოჯახში ძალადობის აღკვეთის, ასევე ოჯახში ძალადობის მსხვერპლთა დაცვისა და დანმარების შესახებ საქართველო- კანონის მესამე მუხლის შესაბამისად ოჯახში ძალადობა გულისხმობს ოჯახის ერთი წევრის მიერ მეორის კონსტიტუციური უფლებებისა და თავისუფლებების დარღვევას უგულბელყოფით, ან/ და ფიზიკური, ფსიქოლოგიური, ეკონომიკური, სექსუალური ძალადობით ან იძულებით.

ამავე კანონის შესაბამისად ოჯახის წევრად ითვლება მეუღლე, დედა, მამა, პაპა, ბებია, შვილი (გერი), შვილობილი, მშვილებელი, მშვილებლის მეუღლე, ნაშვილები, მიმღები ოჯახი (დედობილი, მამობილი), მეურვე, შვილიშვილი, და, ძმა, მეუღლის მშობლები, სიძე, რძალი, ყოფილი მეუღლე, აგრეთვე პირები, რომლებიც მუდმივად ეწევიან ან ეწეოდნენ ერთიან საოჯახო მეურნეობას.

საქართველო- სსკ-ის 126¹-ე მუხლით გათვალისწინებული არის პასუხისმგებლობა ოჯახში ძალადობისათვის, რადგან ოჯახში ძალადობის არსი ადამიანის პირადი უფლებებისა და თავისუფლებების შელახვაში მდგომარეობს, რასაც შეიძლება მოჰყვეს ფიზიკური და ფსიქოლოგიური ზიანი.

საქართველო- სსკ-ის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილის სუბიექტია დაზარალებულის ოჯახის წევრი. საქართველო- სსკ-ის 126¹-ე მუხლის შენიშვნის თანახმად, ამ მუხლის მიზნებისათვის ოჯახის წევრად ითვლება მეუღლე, დედა, მამა, პაპა, ბებია, შვილი (გერი), შვილობილი, მშვილებელი, მშვილებლის მეუღლე, ნაშვილები, მიმღები ოჯახი (დედობილი, მამობილი), მეურვე, შვილიშვილი, და, ძმა, მეუღლის მშობლები, სიძე, რძალი, ყოფილი მეუღლე, აგრეთვე პირები, რომლებიც მუდმივად ეწევიან ან ეწეოდნენ ერთიან საოჯახო მეურნეობას.

დაზარალებულებმა გ----- ა----- და მ----- ა-----, ასევე მოწმე თ----- უარი განაცხადეს გო-----ს მიმართ მისი მამხილებელი ჩვენების მიცემაზე, ხოლო არასრულწლოვან კ-----ს განმარტებით მას არ უნახავს გო-----ს მიერ შვილებისთვის ფიზიკური შეურაცხყოფის მიყენების ფაქტი და არ ახსოვს თუ რა ჩვენება მისცა პოლიციას.

დანარჩენი მოწმეები ნ----- და ქ----- არ წარმოდგენენ ძალადობის ფაქტის თვითმხილველ მოწმეებს და შესაბამისად გო-----ს ბრალულობის დასადასტურებლად ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილია მხოლოდ ირიბი მტკიცებულებები, რასაც ბუნებრივია სასამართლო ვერ დაეყრდნობა და ვერ გამოიყენებს გო-----ს მიმართ გამამტყუნებელი განაჩენის გამო-ატანად. საქართველო-საკონსტიტუციო სასამართლომ 2015 წლის 22 იანვრის გადაწყვეტილებაში ირიბი მტკიცებულებებთან მიმართებაში აღნიშნა, რომ ირიბი ჩვენების შემთხვევაში მოწმე გამოძიებას ან სასამართლო-აწვდის ინფორმაციას ბრალდებულის მიერ დანაშაულებრივი ქმედების განხორციელების ან სხვა გარემოებების შესახებ, რომელთა თვითმხილველი თავად არ ყოფილა, ხოლო ამ გადაწყვეტილების 22-ე პუნქტის შესაბამისად დადგენილება ბრალდებულის სახით პასუხისგებაში მიცემის შესახებ და საბრალდებო დასკვნა უნდა ეფუძნებოდეს უტყუარ მტკიცებულებებს, ირიბი ჩვენება სანდოობის თვალსაზრისით ნაკლებად ეფექტურ საშუალებას წარმოადგენს, რამდენადაც ირიბი ჩვენების მიმცემ პირს არ შეუძლია დაადასტურო-, თუ რამდენად უტყუარია სხვა პირის მიერ გავრცელებული ინფორმაცია, რის გამოც სახეზე არ არის საქართველო- სსკ-ის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით და საქართველო- სსკ-ის 126¹ მუხლის მეორე ნაწილის „ბ“, „ა“ და „გ“ ქვეპუნქტებით დანაშაულის შემადგენლობა.

ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი მოწმეთა ჩვენებების და საქმეზე მოპოვებული და დასაშვებად ცნობილი წერილობითი მტკიცებულებების ანალიზის და შეფასების შედეგად სასამართლო მივიდა დასკვნამდე, რომ გო-----ს მიმართ წარდგენილი ბრალდების დასადასტურებლად არ არსებობს რელევანტური და ურთიერთშეთანხმებული მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც დაადასტურებდა გო-----ს მიერ ამ დანაშაულის ჩადენას.

სასამართლო განმარტავს, რომ განაჩენის დადგენისას სასამართლო ხელმძღვანელობს საქართველო- კონსტიტუციით და საქართველო-სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსით განსაზღვრული მოთხოვნებით და ძირითადი პრინციპებით:

ადამიანის უფლებათა და თავისუფლებათა დაცვის ევროპული კონვენციის მეექვსე მუხლის შესაბამისად საქმის სამართლიან სასამართლოში განხილვის ფუნდამენტური უფლების არსი გულისხმობს სასამართლო- მიერ პირის მსჯავრდებას ან შერაცხულ ბრალდებაში გამართლებას უტყუარი და საკმარისი მტკიცებულებების საფუძველზე. ამ პრინციპთან სრულ შესაბამისობაშია საქართველო- კონსტიტუციის მე-40-ე მუხლის მესამე ნაწილი, რის მიხედვით გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ემყარებოდეს მხოლოდ უტყუარ მტკიცებულებებს. ყოველგვარი ეჭვი, რომელიც არ დასტურდება კანონით დადგენილი წესით უნდა გადაწყდეს ბრალდებულის სასარგებლოდ.

საქართველო- სსსკ-ის მე-5 მუხლის თანახმად, გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ეფუძნებოდეს მხოლოდ ერთმანეთთან შეთანხმებულ, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობას, რომელიც გონივრულ ეჭვს მიღმა ადასტურებს პირის ბრალეულობას. მტკიცებულებების შეფასების დრო- წარმოშობილი ეჭვი, რომელიც არ დადასტურდება კანონით დადგენილი წესით, უნდა გადაწყდეს ბრალდებულის (მსჯავრდებულის) სასარგებლოდ.

საქართველო- სსსკ მე-13 მუხლის თანახმად, გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ეფუძნებოდეს მხოლოდ ერთმანეთთან შეთანხმებულ, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობას, რომელიც გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით ადასტურებს პირის ბრალეულობას.

საქართველო- სსსკ-ის 269-ე მუხლის მეორე ნაწილის თანახმად არ შეიძლება გამამტყუნებელ განაჩენს საფუძვლად დაედო- ვარაუდი.

საქართველო- სსსკ-ის 259-ე მუხლის თანახმად, სასამართლო- განაჩენი უნდა იყოს- კანონიერი, დასაბუთებული და სამართლიანი.

სასამართლო- განაჩენი კანონიერია, თუ იგი გამოტანილია საქართველო- კონსტიტუციის, სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის და საქართველო- სსკ კანონების მოთხოვნათა დაცვით.

სასამართლო- განაჩენი დასაბუთებულია, თუ ის ემყარება სასამართლო განხილვის დრო- გამოკვლეულ, ეჭვის გამომრიცხავ მტკიცებულებათა

ერთობლიობას. განაჩენში ჩამოყალიბებული ყველა დასკვნა და გადაწყვეტილება დასაბუთებული უნდა იყოს.

საქართველო- სსკ-ის 82-ე მუხლის თანახმად, გამამტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა.

საქართველო- საკონსტიტუციო სასამართლო- 2015 წლის 22 იანვრის გადაწყვეტილების („საქართველო- მოქალაქე ზუ----- საქართველო- პარლამენტის წინააღმდეგ“) 44-ე პუნქტის მიხედვით საქართველო- კონსტიტუციის მე-40 მუხლის მე-3 პუნქტი მოითხოვს, რომ მტკიცებულებების შეფასებისას წარმოშობილი ნებისმიერი ეჭვი უნდა გადაწყდეს ბრალდებულის სასარგებლოდ. ეს მტკიცებულებითი სტანდარტი ვალდებულებას აკისრებს დანაშაულებრივი ფაქტების დამდგენ სასამართლო-, რომ სამართლიანად გადაჭრას სამხილებს შორის არსებული კონფლიქტები, სათანადოდ აწონო- მტკიცებულებები და ამ პროცესში წარმოშობილი ყოველგვარი გონივრული ეჭვი გადაწყვიტო- ბრალდებულის უდანაშაულობის, მისი თავისუფლების სასარგებლოდ.

საქართველო- საკონსტიტუციო სასამართლო- განმარტებით და საქართველო- უზენაესი სასამართლო- მიერ დადგენილი პრაქტიკით არაერთ გადაწყვეტილებაშია მითითება მხოლოდ გონივრულ ეჭვს მიღმა მაღალი სამართლებრივი სტანდარტით მტკიცებულებათა არსებობის აუცილებლობის შესახებ პირის მიმართ გამამტყუნებელი განაჩენის გამო-ატანად, მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც ადგენს და ადასტურებს გარკვეულ ფაქტებს ეჭვს ქვეშ არ უნდა აყენებდეს დანაშაულის ჩადენის არსებით გარემოებებს.

ყოველივე აღნიშნულის გათვალისწინებით სასამართლომ გაანალიზა გამოკვლეული მტკიცებულებები, შეაფასა თითოეული მათგანი საქმესთან მათი დამოკიდებულებისა და უტყუარობის, დამნაშავედ ცნობის შესახებ დასკვნისათვის საკმარისობის თვალსაზრისით და მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ სახეზე არ არის გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ, შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა გო-----ს საქართველო- სსკ-ის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით და

საქართველო- სსკ-ის 126¹ მუხლის მეორე ნაწილის „ა“, „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტებით დამნაშავედ ცნობისა და მის მიმართ გამამტყუნებელი განაჩენის დასადგენად, კერძოდ, ბრალდების მხარის მიერ არ იქნა წარმოდგენილი გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის საჭირო მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც ობიექტურ პირს დაარწმუნებდა გო-----ს ბრალეულობაში, რის გამოც იგი ზემოთაღნიშნულ ბრალდებაში უნდა გამართლდეს.

საქართველო- სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 276-ე მუხლის „ე“ ქვეპუნქტის შესაბამისად გამართლებულს გააჩნია მიყენებული ზიანის ანაზღაურების უფლება. ანალოგიური მიდგომა გააჩნია ადამიანის უფლებათა ევროპულ სასამართლო- ზიანის ანაზღაურებასთან დაკავშირებით და აღნიშნავს, რომ ნებისმიერი უკანონო ქმედება, რომლის შედეგად ზიანი მიადგა სხვა პირს ავალდებულებს მის მიმყენებელს გადაიხადო- კონვენსაცია. (საქმე De jong Baljet and van den brinkv the Netherlands)

ნივთმტკიცების ბედის გადაწყვეტა:

ნივთიერი მტკიცებულების საკითხი უნდა გადაწყდეს საქართველო- სსსკ-ის 81-ე მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად.

სსსკ-ის 81-ე მუხლის პირველი ნაწილის „ე“ ქვეპუნქტის შესაბამისად დაზარალებულის, გამართლებულის ან სხვა პირის კუთვნილი ყველა ნივთი და დოკუმენტი, ბრალდებულისა და იმ პირის გარდა, რომელსაც მათზე ქონებრივი პასუხისმგებლობა ეკისრება, უბრუნდება მესაკუთრეს ან მფლობელს.

ნივთიერი მტკიცებულებას, შემთხვევის ადგილის დათვალიერებისას ამოღებულ ქამარი, რომელიც ინახება საქართველო- შსს სამეგრელო ზემო სვანეთის პოლიციის დეპარტამენტის ზუ-----ის რაიონული სამმართველო- ენგურქალაქადკომბინატის განყოფილებაში, დაუბრუნდეს მფლობელს.

სარეზოლუციო ნაწილი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველო- სისხლის სამართლის

საპროცესო კოდექსის 258-ე, 259-ე, 260-ე, 270-272-ე, 275-277-ე, 279-280-ე, 292-ე მუხლებით

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

1. ცნობილ იქნას უდანაშაულოდ გო----- (პირადი ნომერი 62-----) საქართველო- სსკ-ის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით და საქართველო- სსკ-ის 126 ¹ მეორე ნაწილის „ა“, „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტებით წარდგენილ ბრალდებაში და გამართლდეს;

2 .გო-----ს მიმართ შერჩეული აღკვეთის ღონისძიება პატიმრობა გაუქმდეს და გათავისუფლდეს სასამართლო სხდომის დარბაზიდან;

4. ნივთიერი მტკიცებულება, შემთხვევის ადგილის დათვალიერებისას ამოღებული ქამარი, რომელიც ინახება საქართველო- შსს სამეგრელო ზემო სვანეთის პოლიციის დეპარტამენტის ზუ-----ის რაიონული სამმართველო- ენგურქალაქალდკომბინატის განყოფილებაში, დაუბრუნდეს მფლობელს.

5. გო-----ს განემარტო-, რომ საქართველო- სსსკ-ის 276-ე მუხლის „ე“ ქვეპუნქტის შესაბამისად უფლება აქვს მოითხოვო- მიყენებული ზიანის ანაზღაურება.

6. განაჩენი კანონიერ ძალაში შევიდეს გამოცხადებისთანავე.

7. განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს სააპელაციო წესით ქუთაისის სააპელაციო სასამართლო- სისხლის სამართლის საქმეთა სააპელაციო პალატაში (ქ. ქუთაისი ნიუპორტის ქუჩა №32) გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში ზუ-----ის რაიონული სასამართლო- მეშვეობით.

მო-ამართლე:

ნატრული აკობია